

HISTORIA JEDNEGO ZDJECA

HISTORIA JEDNEGO ZDJECA

AGNIESZKA GREINER

Zdjęcie przedstawia Izaaka Dogima jako Pastora i Marię Frydman w roli gospośi Genowefy w spektaklu *Drzewa umierają stojąc* Alejandro Casony, który miał swoją polską premierę w Teatrze Żydowskim w 1958 roku.

Frydman i Dogim są niemal równolatkami: Izaak urodził się w 1908 roku w Wilnie, Maria cztery lata później w Petrikowie na południu Białorusi. Dogim kształcił się w studium nauczycielskim, ale na skutek problemów finansowych rozpoczął pracę w biurze i naukę kontynuował w wieczorowym kolegium dramatycznym. Wkrótce został zaangażowany do Trupy Wileńskiej. Maria wyjechała do Mińska i tam chodziła do szkoły żydowskiej, a następnie została zaangażowana w Państwowy Żydowski Objazdowy Teatr Białorusi. Ukończyła przyteatralne studium aktorskie.

W czasie wojny Dogim został wcielony do Armii Czerwonej, a Frydman z ewakuowanym teatrem występowała przed żołnierzami. Po wojnie oboje trafili do Wilna. Dogim grał w kółkach dramatycznych, a Frydman po likwidacji teatru kierowała amatorskim Teatrem Dramatycznym. W 1957 roku niezależnie od siebie wyjechali do Warszawy i od sezonu 1957/1958 zostali aktorami Państwowego Teatru Żydowskiego. Pracowali tam przez dwanaście lat, po czym w wyniku wydarzeń marcowych wyemigrowali do Izraela. Ostatni spektakl, w którym oboje zagrali to *Bóg, człowiek i diabeł* Jakuba Gordina (premiera 11 kwietnia 1969 roku).

Nie wiemy zbyt wiele na temat ich losów po 1969 roku: Dogim występował w izraelskiej telewizji, a Frydman u boku Miri Soreanu, gwiazdy sceny jidysz.

Agnieszka Greiner – teatrolożka, pracuje w Archiwum Artystycznym Teatru Żydowskiego.

